

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้ทวีความสำคัญขึ้นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน ชีวิตการทำงาน และการดำเนินงานขององค์กรต่าง ๆ จนบางครั้งอาจเปรียบสารสนเทศได้เสมือนกับสายเลือดที่หล่อเลี้ยงการทำงานแทบทุกด้านขององค์กร และผลกระทบของสารสนเทศ ก็มีอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร รวมทั้งการทำงานในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานภาครัฐ ธุรกิจ กฎหมาย วิทยาศาสตร์ การศึกษา การแพทย์ สาธารณสุข วิศวกรรมศาสตร์ และงานบริการสังคมด้านต่าง ๆ องค์กรที่สามารถจัดการกับสารสนเทศได้ดีภายใต้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมจะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความได้เปรียบในการแข่งขัน และช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพอใจในการทำงานมากขึ้นอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2545 : 1)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 9 เทคโนโลยีทางการศึกษา มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนต่าง ๆ และการพิมพ์เอกสารรวมทั้งใช้ในการประมวลผลเพื่อจัดระบบ ข้อมูลงานบริหารทั่วไป การจัดสารสนเทศและเอกสารประชาสัมพันธ์ เอกสารต่าง ๆ รวมถึงการสร้างเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่โรงเรียน การจัดเก็บข้อมูลนักเรียน งานวิชาการ ได้แก่ การจัดตารางสอน การจัดทำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดทำเอกสารประกอบการเรียน การสอน การจัดทำข้อสอบ การผลิตสื่อ การทำสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านวิชาการ

จากการวิเคราะห์ของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (สปศ.) เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการจัดการศึกษาไทย ด้านสื่อและเทคโนโลยีปัจจุบัน นั่นคือแม้จะมีเทคโนโลยีต่าง ๆ พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แต่สื่อต่าง ๆ กลับมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่น้อยมาก และไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ (สุรศักดิ์ ปาเส, 2545 : 22-28) สอดคล้องกับ (พิเชฐ คุรุคงเวโรจน์ และคณะ, 2543 : 14-15) ซึ่งได้นำเสนอผลงานวิจัยเอกสารเรื่อง นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของประเทศไทยได้กล่าวถึงสภาพปัญหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา คือ

1) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โอกาสและการเข้าถึงยังไม่เท่าเทียมกัน กิจกรรมด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อ การให้ข่าวสารข้อมูลมากกว่าการพัฒนาการเรียนรู้ของคน 2) ปัญหาด้านการพัฒนาเครือข่าย มีลักษณะต่างคนต่างทำทำให้เกิดความสิ้นเปลือง และใช้งานไม่คุ้มค่ากับการลงทุน 3) ปัญหาด้านหลักสูตรและสื่อเพื่อการศึกษา หลักสูตรการศึกษาให้ความสำคัญกับวิชาพื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษน้อย การผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพยังมีน้อยและกระจายไม่กว้างขวาง 4) ปัญหาด้านบุคลากร ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้และทักษะในด้านนี้มีน้อย การผลิตบุคลากรด้านนี้มีได้เน้นการเป็นผู้ผลิต ขาดแคลนช่างเทคนิคและบัณฑิตในสาขานี้ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ การสร้างผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านนี้ยังมีน้อย และ 5) ปัญหาด้านการลงทุนของรัฐส่วนใหญ่เน้นการวางระบบและสร้างฮาร์ดแวร์ แต่มีการเตรียมด้านซอฟต์แวร์และบุคลากรน้อยมาก

การประกันคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันได้มีการกำหนดให้โรงเรียนจัดระบบสารสนเทศให้ครบถ้วน ถูกต้อง ตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้ แสดงให้เห็นว่า สารสนเทศเป็นภาระจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องทำ เพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการประเมินทั้งการประเมินภายในและภายนอก และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการ ที่ถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาที่จำเป็นต้องมีการจัดระบบสารสนเทศให้ครบถ้วน ถูกต้อง ตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้งานเช่นกัน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระบบประกันคุณภาพ ปีการศึกษา 2552 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 พบว่า โรงเรียนที่รับการประเมินรอบ 2 จาก สมศ. จำนวน 13 โรงเรียน ผ่านการรับรอง ขั้นพื้นฐานทั้งหมด ส่วนโรงเรียนระดับปฐมวัยไม่ผ่านการประเมิน 2 โรงเรียน สำหรับ 25 โรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรอง จาก สมศ. รอบ 2 ปีพ.ศ. 2551 นั้น ได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและประเมินตนเองรายงานต่อหน่วยงานต้นสังกัดได้ครบทั้ง 25 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. 2549 : 12) ซึ่งปัญหาอาจเกิดจากครูสอนไม่ครบชั้น ครูสอนทุกวิชาไม่สามารถสอนในวิชาที่ถนัดได้ สิ่งที่สำคัญยังขาดสื่อการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์ โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ทั้งนี้ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีนโยบายเพื่อพัฒนาแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ 1) พัฒนาระบบประกันคุณภาพให้ทุกสถานศึกษามีมาตรฐานและได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) 2) พัฒนาให้สถานศึกษามีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. 2549 : 12) ซึ่งการนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพคุณภาพการศึกษาและเพื่อเป็นการปฏิรูป ด้านการบริหารจัดการ การเรียนรู้และขยายความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามามีบทบาทในสถานศึกษา ได้นำมาใช้ 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนแรก ด้านการบริหารจัดการ นำมาเป็นเครื่องมือช่วยการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบบบริหาร เช่น ทำงานได้เร็วขึ้น ลดเวลาทำงานให้น้อยลง ทำงานได้งานเพิ่มขึ้น ใช้คนน้อยลง และคุณภาพงานดีขึ้น ส่วนที่สองคือ ด้านการเรียนการสอน จะสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นเครื่องมือสำหรับครูและนักเรียน เช่น สร้างสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ของครูฝึกทักษะพื้นฐานให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาคอมพิวเตอร์ให้มีทักษะเพียงพอ ใช้เครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ อีกทั้งใช้เป็นแหล่งเรียนรู้เสมือนห้องสมุดที่เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ทั่วโลก การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 16)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยพิจารณาเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงทำการศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการและผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
2. เพื่อศึกษาผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการ การที่ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาทั้งด้านการเรียนรู้และการบริหารจัดการ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ทำให้การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านผู้เรียนมีผลการประเมินที่ดีขึ้น สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบาย สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งเสนอแนะแนวทางเพื่อส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 183 แห่ง โดยให้ครูหัวหน้างานวิชาการเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย

2.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2.1.2 ด้านการวัดผลประเมินผล

2.1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา

2.1.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 2 ประกอบด้วย 8 มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

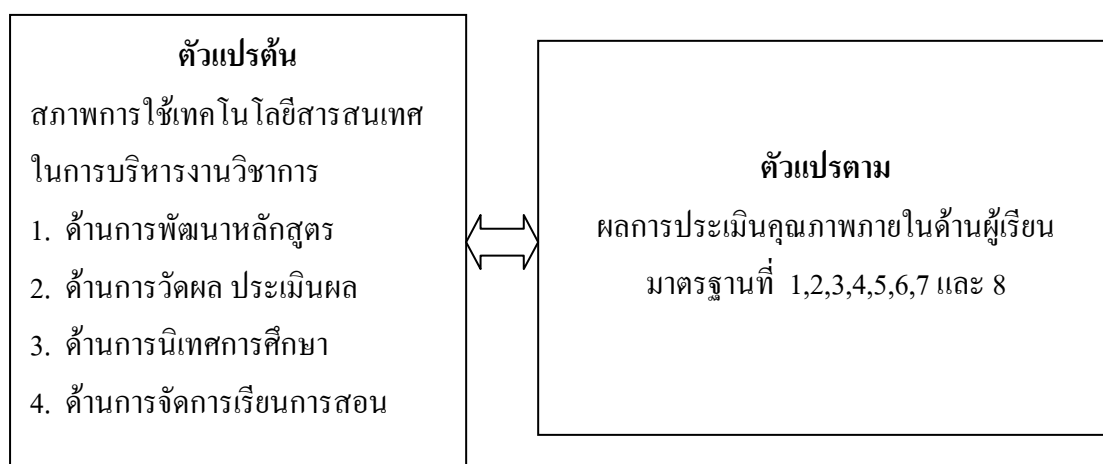
มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีสุนทรีย์ สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ตัวแปรต้น คือ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการได้สังเคราะห์มาจาก พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2542 : 11) ; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544ข : 2) , จันทรานี สงวนนาม (2545 : 145) , กมล ภู่งประเสริฐ (2547 : 9-17) , กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 28-29) และรุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2551 : 30) มี 4 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการวัดผล ประเมินผล 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนกับตัวแปรตาม คือ ผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2549 : 25 – 29) ประกอบด้วย 8 มาตรฐาน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาความสัมพันธ์ หมายถึง การหาค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) เป็นสถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวแปรที่เรียกว่าตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม
2. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว

3. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว เพื่อใช้ในการบริหารเกี่ยวกับการพัฒนา ปรับปรุง พัฒนาระบบการจัดการกิจกรรม เช่น การวางแผน การจัดระบบ การผลิตสื่ออุปกรณ์ การวัดผลและประเมินผลคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการวัดผล ประเมินผล 3) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 4) ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.1 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว เพื่อใช้ในการบริหารเกี่ยวกับกระบวนการในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การวางแผน การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตรที่ใช้พัฒนาผู้เรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน สามารถพัฒนาความรู้ เจตคติและทักษะ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.2 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว เพื่อทำให้ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องที่ตนเองต้องปรับปรุงแก้ไข และจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริม ประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนว ทำให้สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอน การศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพในอนาคตได้ ประโยชน์ต่อผู้บริหาร ช่วยในการตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสม และประโยชน์ด้านการวิจัย ทำให้มองเห็นปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.3 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน

โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว เพื่อพัฒนาเกี่ยวกับการร่วมมือของบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีแบบแผน มีขั้นตอนต่อเนื่องที่จะพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.4 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียน การสอน หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีคมนาคมมาทำงานร่วมกัน โดยคอมพิวเตอร์จะทำการเก็บข้อมูลและประมวลผลให้เป็นสารสนเทศแล้วนำไปเก็บไว้เป็นฐานข้อมูล สะดวกและรวดเร็ว เพื่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกำหนดกิจกรรม จุดมุ่งหมาย ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมสร้าง ร่วมทำ ยึดหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงสุด โดยคำนึงถึงแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนมีการพัฒนาตนเอง ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม นำความรู้ที่ไปใช้ประโยชน์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

4. ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของครูหัวหน้างานวิชาการเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามมาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 8 มาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายใน โดยวัดจากการใช้กระบวนการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่ดำเนินการ โดยบุคลากรในโรงเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยในการปรับปรุงการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดการประเมินภายในสถานศึกษา โดยวัดจากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประเมินคุณภาพภายในรอบ 2 คือ ดีมาก ดี พอใช้ และปรับปรุง

4.1 มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความกตัญญูกตเวที มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ประหยัด รู้จักใช้ทรัพย์สินของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า และภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย นิยมไทย และดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย

4.2 มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม หมายถึง ผู้เรียนรู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อมและตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมและเข้าร่วมหรือมีส่วนร่วมกิจกรรม/โครงการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

4.3 มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการจัดการและทำงานให้สำเร็จ มีความเพียรพยายาม ขยัน อดทน ละเอียดยรอบคอบในการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข พัฒนางานและภูมิใจในผลงานของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต และหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนสนใจ

4.4 มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ หมายถึง ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอด คิดอย่างเป็นระบบและมีความคิดแบบองค์รวม สามารถคาดการณ์กำหนดเป้าหมายและแนวทางการตัดสินใจได้ ประเมินและเลือกแนวทางการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างมีสติ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองโลกในแง่ดี และมีจินตนาการ

4.5 มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร หมายถึง ผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ มีผลการทดสอบรวบยอดระดับชาติเฉลี่ยตามเกณฑ์ สามารถสื่อความคิดผ่านการพูด เขียน หรือนำเสนอด้วยวิธีต่างๆ สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้

4.6 มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง หมายถึง ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน และการฟัง รู้จักตั้งคำถามเพื่อหาเหตุผล มีความสนใจแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ รอบตัว ใช้ห้องสมุด แหล่งความรู้ และสื่อต่างๆ ได้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา และมีวิธีการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้ สนุกกับการเรียนรู้ และชอบมาโรงเรียน

4.7 มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ผู้เรียนมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและออกกำลังกายสม่ำเสมอ มีน้ำหนักร่างกาย ส่วนสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ ป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ครู และผู้อื่น

4.8 มาตรฐานที่ 8 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา หมายถึง ผู้เรียนมีความชื่นชม ร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านศิลปะ มีความชื่นชม ร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านดนตรี/นาฏศิลป์ และมีความชื่นชม ร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬา/นันทนาการ

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

6. ครูหัวหน้างานวิชาการ หมายถึง ครูที่เป็นหัวหน้างานวิชาการหรือได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับก่อนอุดมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย อำเภอเสนา อำเภอบางซ้าย อำเภอบางบาล อำเภอผักไห่ อำเภอบางปะอิน อำเภอบางไทร และอำเภอลาดบัวหลวง

สมมติฐานการวิจัย

สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ
2. ผู้บริหารสถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน
3. สถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ
4. สถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ข้อมูลสารสนเทศการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลการประเมินคุณภาพภายในด้านผู้เรียน